

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Line สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ : @occ_th
E-mail : pr@constitutionalcourt.or.th

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความพสกนธ์ของประชาชนโดยรวม”

ข่าวที่ ๔๖/๒๕๖๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญประชุมปรึกษาคดี จำนวน ๕ เรื่อง มีคดีที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจ ดังนี้

(๑) นายวัฒนา เมืองสุข (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๗/๒๕๖๘)

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และศาลฎีกา (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ที่นำพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบเข้าสู่การพิจารณาคดีของผู้ร้องไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ และการพิพากษาลงโทษผู้ร้องไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับขณะที่ผู้ร้องกระทำความผิด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ วรรคสอง

ผลการพิจารณา

ก่อนพิจารณาคำร้องนี้ นายจิรนิติ หะวานนท์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ขอลถอนตัวจากการพิจารณาคดีเนื่องจากเคยทำหน้าที่กรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) ในการสอบสวนเรื่องนี้ แม้ว่า คตส. จะสอบสวนยังไม่สิ้นสุดและโอนคดีนี้ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) ดำเนินการสอบสวนและทำความเห็นส่งฟ้องต่ออัยการสูงสุด (อสส.) ต่อไป ที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้ถอนตัวเนื่องจากไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องพิจารณานี้

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๒) นายสามารถ เจนชัยจิตรวนิช (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การกระทำของศาลอาญา (ผู้ถูกร้อง) ที่มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวผู้ร้อง โดยให้เหตุผลเพียงว่าคดีมีอัตราโทษสูงและเกรงว่าผู้ร้องจะหลบหนี และไม่แสดงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือข้อมูลเฉพาะเจาะจงหรือพฤติการณ์ที่ชัดเจน แสดงถึงความไม่เสมอภาคในการพิจารณา เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ไม่ได้สัดส่วน กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลในกระบวนการพิจารณาอันไม่เป็นธรรม ละเมิดสิทธิในชีวิต ร่างกาย ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ กระทบต่อสิทธิในการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๕

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๓) พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๙/๒๕๖๘)

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การดำเนินกระบวนการและมีมติเลือกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ของนายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข (ผู้ถูกร้องที่ ๒) นายเอกวิทย์ วัชชวัลคุ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์ (ผู้ถูกร้องที่ ๔) นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง (ผู้ถูกร้องที่ ๕) นายประภาส คงเอียด (ผู้ถูกร้องที่ ๖) นายวิทยา อาคมพิทักษ์ (ผู้ถูกร้องที่ ๗) และนางสุฉภา สุวรรณจุฑะ (ผู้ถูกร้องที่ ๘) ไม่เป็นไปตามหลักทั่วไปของการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่ถูกกล่าวหา เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๒

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า ผู้ร้องโต้แย้งการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งแปดซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการและมีมติเลือกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ วรรคสาม และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่ถูกกล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หากผู้ร้อง

เห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ผู้ร้องอาจใช้สิทธิทางศาลอื่นได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๔) พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๐ (๑๘) ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓๔/๒๕๖๘)

ศาลปกครองพิษณุโลกส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายดำรง จุ้ยทรัพย์) ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๑/๒๕๖๘ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๐ (๑๘) บัญญัติให้บุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง กรณีต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับโทษหรือไม่ โดยได้พ้นโทษหรือต้องคำพิพากษามายังไม่ถึง ๕ ปี นับถึงวันเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องจัดทำความเห็นและจัดส่งสำเนาเอกสารหลักฐานตามที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญต่อไป

(๕) ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และพันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๘)

สมาชิกวุฒิสภาเข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานวุฒิสภา (ผู้ร้อง) โดยกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องทั้งสองมีมติให้การกระทำความผิดทางอาญาอื่นเป็นคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) เป็นการแทรกแซงหรือครอบงำหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยใช้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นเครื่องมือแทรกแซงกระบวนการตรวจสอบการเลือกสมาชิกวุฒิสภา อันเป็นการกั่นกั้น กัดค้น ข่มขู่ และครอบงำสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจและฝ่าฝืนหลักนิติธรรม จึงถือได้ว่าผู้ถูกร้องทั้งสองไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์และมีพฤติกรรมเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

อย่างร้ายแรง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องทั้งสอง
สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญอภิปรายเพื่อนำไปสู่การวินิจฉัย และกำหนดให้มีการไต่สวนพยานบุคคลใน
วันพุธที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ตามกำหนดนัดเดิม จำนวน ๖ ปาก ได้แก่
พลตำรวจตรี ฉัตรวรรษ แสงเพชร นายภูมิธรรม เวชยชัย พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง พันตำรวจตรี ยุทธนา
แพรดำ ร้อยตำรวจเอก สุรวุฒิ รั้งไสย และนายแสวง บุญมี

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ แต่หากเป็นกรณีการแสดงความเห็นในลักษณะของการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีที่มีได้
กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาบคาย เสียดสี หรืออาชวาทมาดร้าย เป็นความพิดฐานละเมิดอำนาจศาล
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙
และอาจเป็นความพิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๘